

הכושית חשופת-החזה

המלחין משה וילנסקי קיבל השבוע מצרפת שני תקליטים ארוכי-נגן, אותם הקליט לפני חודשים אחדים יחד עם שרשנה רמזארי. כדי לקבלם, נדרש ממנו במסכת שלום של 11 ל"ה הסבריו של הקומפוזיטור, וכי אין זו סתורה אלא דוגמה אישית של עבודתו הוא, לא על עשו להפקידו כל רוסם. אילו הקלטה את צריחות בנך ביום ברידת-המילה שלו, אמר הפקיד, היה החוק רואה בתקליט מזכרת משפחתית גרידא, והיית פטור ממכס. ככה עלך לשלם. חי לנסקי שילם. . . המשורר אורי צבי גרינברג, התן פרס ישראל תשי"ז, התייחסו השבוע במאמר על שלא הוזמן לסיור בשעתו בחצי-האיטיני, (כדוגמת סופרים אחרים, חשובים פחות) ועל שלא הוזמן לחזות במצעד צה"ל ביום-ההצגות. . . שחקנית הבימה חנה רובינא מהתה השבוע נמרצות בפני הנהלת תיאטרונה על כרזת התיאטרון שהוצאה ערב הצגת הבכורה של המחזה טנונית בחוף הימנבה. שחקנית רובינא, לא הפקיד צייר הפלאקט יוסף בס על הצניעות שירשט דמות של כושית חשופת-חזה, דבר שאינו הולם את כבודו של התיאטרון. נוכח מחאתה של רובינא, שקלה הנהלה את האפשרות לחתוך מן הכרזה את הקטע החושפני, אולם התברר כי במקרה זה יחתך גם שמו של התיאטרון. . . אגב, הצגת הבכורה של המחזה, שנערכה לפני חילי צה"ל, הבחינו הצופים, שחקן ללא הרף, כברגש שישב מכוון בפינת ה' אולם, חלפה רק ההעלאת חיוך על שפתיו. המלחין חלפה בו כאשר שמעו משהו שקרא לצופה העגום בשמור: היה זה מחבר המחזה יהושע (יוש) הלוי. . . במסיבה שנערכה השבוע לשחקן הבימה רפאל קלצקיץ במועדון טילוא, הוזכר אחד הנוכחים את העובדה ההיסטורית, כי קלצקיץ החל את דרכו על הבמה במערך בשם קופת-חזוים מאת אביגדור המאירי, בו שיחק 17 תפקידים שונים.

★ ★ ★

ביג"א אצל העוזרת

ביקורנימוסין בלתי-שיגורתי ערך השבוע ראש ממשלת ישראל דוד בן-גוריון, שבא להתארח בביתה של העוזרת התימנית ה' משמשת כרגיל בביתה, מול גיבלי. ביג"א, שבא בלחית אשתו פולה, בתו רינה וחתן גו דוד לשם, סעד סעודת צהריים על שולחן של העוזרת בביתה ביד-אליהו. . . מנהיג אגודת ישראל, הרב יצחק מאיר לוי, שהוזמן לנאום בשבת בהתיכנסת חסידי ב' חיליאמסבורג, ניו-יורק, נתקל בהתנגדותם הנמרצת של אנשי נטורי-קרתא במקום. חוגי ביה"ח וטילוא, כי לא ירשו להצגת המתחבא תחת מסוה אגודאי' לנאום בשכונתם. מ'

חשש למהומות, הומנה משטרת ניו-יורק להגן על בית-הכנסת ולא להתיר את הכניסה אל תוכו לאנשי נטורי-קרתא. הסימן שניתן לשוטרים: יהודי שפיאותיו קצרות יכול להיכנס, ואילו יהודי שפיאותיו ארוכות, את הוא שהוא נמנה על אנשי נטורי-קרתא, והכניסה אסורה עליו. . . כל הבא לאלית", אמר לא מכבר יוסף שפרינצק, זוכה שהוא עולה בגובהו. הסביר יורד הכנסת נמור-הקומה: "בבקרי באילת, הביאו אותי למבנה חדש וכשרציתי להיכנס פנימה, נאלצתי להתכופף. זו לי הפעם הראשונה להתכופף בכניסתי לבית". . . סודות מחדר המיטות של ביקורו באסיה סיפר השבוע חי"כ מפא"י משה שרת: בבקרו בלאוס, בירת קמבודיה, ניתן לו במלון רק סדין אחד, נוסף על מרון קש ושתי שמיות צ'מר גסות. למרות שליטתו בשפות, לא מצא שרת שפה משותפת עם רביהמלצרים, שסירב להעניק לו סדין נוסף. רק כאשר ראה חד"רן פותח ארון לבניו, חטף משם סדין ומיחדר להסתגר בחדרו. באמצע הלילה התעורר כשהוא חש את גירוד השמיות על עורו: רביהמלצרים חיכה שיירדם, ומיד נכנס לחדרו ונטל מתוך המטה את הסדין הנוסף.

★ ★ ★

בר-מצווה ותוכנית חוזה

זקן השומרים אברהם (איברהים מר כה"י) שפירא הובא השבוע לבית-החולים הממשלתי בתל-השומר לניתוח בעיניו. כאשר באו ידידיו לבקרו שאלו אותו מה שלומה השיב שפירא: "אוי לעינים שכך רואות!". מלבד ניהול מלחמת האשכוליות והקשרים נים, עסק השבוע המיליונר הלוהם שמו"ר אל ("סם") רובינר במבצע פרטי: חגיגת הבר-מצווה של בנו דני. דובינר האב, שבגיל זה כבר היה סוחר משגשג, התנאה בבנו ש"יגיש למיקרופון בחלופה כחולה וגאם ובקב רית ובאנגלית נאום, בו איחל למדינה "את אשר איחלו לו האורחים". האיחול העיקרי של דובינר הבן: שלום ואחבה למורח התיכון. . . בתוכנית הרדיו פגישתי המ' ענינת ביותר סיפר השבוע חי"כ אהוד-הע' בודה יגאל אלון על פגישתו הראשונה עם מפקד הפלמ"ח מנחם יצחק שדה. לקח הפגישה, כפי שסיכמו שדה באוזניו של אלון: "המפקד חיב לשמש דוגמה אישית לכיתתו, כי את לב אנשיו יכבוש רק על ידי דוגמה אישית". המשורר חיים גורי סיפר השבוע בדיוחה ששמע מפי שר-החינוך והתרבות זלמן ארן: מעשה בחבור, תושב רוסיה הסובייטית, שעמד לסיים עבודת דוקטוראט מהירה ב' אסטרונומיה. יום אחד הופיע בפני חבריו והכריז: "גמרתי עם האסטרונומיה!" כש'שאלוהו ידידיו הנדהמים: "מדוע?" השיב: "הכוכבים האלה מפריעים לי לתפוס ולהבין את תוכנית החומש!"

אתנו יכולה לעשות זאת. זאת הזדמנות אחרונה — באמת אוקיין. (1025/1)

★ ★ ★

טייפא פרח

ל(1025/2) יש חיבה עצומה לשיימי ומטוסים. או היא רוצה להשתלב עם טייס. לאיפת לה איפה הוא נמצא, איך הוא נראה, (אבל שיהיה נחמד) ורק שיהיה טייס. כי הטייסים הם טיפוסים מיוחדים במינם. היא אחות בבית חולים ועצוב ומשעמם לה גורא והיא בת 21.

★ ★ ★

וישודע לרקוד

לגבי דידו של (1025/3), את יכולה להיות תל-אביב או חיפאית ובלבד שתהיי כבת 16. הלה הוא בלונדי כחול עיניים בן 17, טוען שיש לו כשרון מיוחד להימצא ב' מקומות בלתי רצויים. הוא זוקף לזכותו טיולים בחצי האי סיני ובמפרץ שלמה, פלוס כל ישראל. לבד מזאת, הוא "אנטי סלוגניסט שידוע לרקוד".

אולם עליך להיות בלונדיה, חמודה ושקטה.

★ ★ ★

אם

אם אתה מכירה את הקטע הבא: — ורונה הלום-סטרן יש את גדי ב'ן העץ בברק והיאור באידיש. כתבי ל(1025/4).

★ ★ ★

עבר תנועתי גדול

(1025/5) מכונת את סקרנותה הנשנית הטבעית לאפיק של התכתבויות עם בני שני המינים. אין לה שום מגבלות ביחס לזה העתידי לכתוב אליה. הוא יכול להיות קרוב או רחוק, דבר המוכיח כי היא אחת המעטות המתכוונות באמת להתכתבות. אך ליתר בטחון, ראתה צורך לספר שגובהה הוא קצת למטה מבינוני, שערה שחור, קצר ומתולתל ועיניה חומות. מאחוריה, אומרת היא, עבר תנועתי גדול. היא אהבת חברה, מבלה את שעות הפנאי שלה מלימודיה בשמינית במדריכה במג'דוד אודם. היא מתכוונת להיות אחת רחמניה. הדברים החביבים עליה הם ספורט, זמר ומחול ישראלי וקריאה.

אתם שמים לב, עד כמה אדיבה אני היום? אני מוכרחה להורות שהדבר עולה לי במאמצים.

★ ★ ★

חייל בודד

כך קורה לכולם. לפני שהתגייס, היו ל(1025/6) בוגר התיכון, חברים רבים. אולם החבורה נחפרדה עם גיוסם של כולם. עתה הוא בא לחופשות קצרות בעיר ה' קודש ועצוב לו. הוא לא נראה לי גורא מבריק ממכתבו, אך אין זו סיבה לא למצוא חברה לעט בת 17-18 וחמודה. האין זאת? עליה להיות אף היא ירושלמית, למה שהוא רוצה לפגוש אותה. ואם היא מחבבת בלונדים כחולי עין, הרי זה העניין שבבילה.

★ ★ ★

לא רק ברגלים

שלא אסיק שום מסקנות עליהן, מבקשות ל(1025/7). איך אפשר לא לעשות זאת למקרא מכתב כשלהן? הן עזבו תנועת הנוער בגלל הריקנות שאחזה בה ועדיין לא התאקלמו בחברה סלוגנית, ואמרות הן את רוב זמנן מבלות שתיהן בקריאה ספרים, אך סבורות כי אין בזה די. הן גורא שונאות שטחיות, אהבות להעמיק לחשוב. היו רוצות, על כן, לחשוב בארבעה, בחברת שני בחורים בני 21-23, שאינם מסתפקים אך ורק ב' הרקדת הרגלים. ואם אינכם מאמינים שהן מהעניינות במוסיקה, ציור, ספרות, היסטוריה, פוליטיקה ופסיכולוגיה, הרי שהנכם ספקנים כמובן, וזה מאז לא יפה. הפרטים המעניינים אודותינו, מסיימות הנערות, הם: צבריות, האחת תמיהה תכולת עיניים, והשנייה דקת גורה בעלת עיני ברקת. על הכותבים להיות צברים בעל הופעה נאה, גבוהי קומה. העיקר שיהיה להם דם ולא מיץ עגבניות. או אני שואלת אתכם.

לא תמיד משלחים אותי אחרל שעשיתי את שלי. ישנם כאלה המודים לי על שירותי, כמו טטודנט זה, למשל:

"אני הוא אותו 1000/1104, אשר לא פוסק אלא מבול המכתבים, על אף שעבר זמן רב מאז מאז מאז פורסמה מודעתי. ניסיתי לענות לכל אחת מן הכתובות המרובות אך זה לא הלך לי. שמא את תצילי?"

"... אני מתכתב עם 11 בנות, החל מנערה עיוורת מהגליל וכלה בחלוצה-מאונס באילת; מצד אחד עובדת סוציאלית מבית שאן, ומצד שני בת מיליונר מתל-אביב.

"אוסף נאה אספת לי, רות, בחיילי ואיך אודה לך על שאין הבדירות מעיקה עלי יותר? אכתוב שיר? זה טפוש. האשתפך? . . . ואולי פשוט אומר לך מעומק הלב: תודה."

הסיפוס שלי

הומור אוניברסיטאי ירושלמי? בבקשה: "רותי, יש בעיות! האם יש בקודקוד פתרונות?"

"ראינו אותה, בחייל-אללה ראינו, ואם היא לא בלונדינית, אנחנו כלבים. תלתיים שלה תלתיים זה, מבנה מושלם ללא פגם. איפה את ואיפה היא. איזה גוף ואיזה פרצוף. וחללה חתיכה אלה גראנד.

"היה הרבה שמש ואנו עומדים מן הצד

ומסתכלים, ככה, מסתכלים לא כל כך, אבל מסתכלים. פתאום באה. שוק! יא חביבתי. תארי לך שאת עומדת בצד כמו אנחנו, פתאום רואה דבר שיש בו משהו. אָמא לא סתם משהו. העיני נדבקה.

"כל מה אנחנו מדברים זה בשביל הבומ' בה הבלונדינית שעוברת אצל חיל-הים, בצעדה בירושלים.

"למה לא אמרתם קודם היא צועדת? היינו הולכים גם כן. מה יש? אפילו איסיק אומר כך.

"רותי, באמת כישפה אותו הרבה כישוף. האמת נגיד לך. אנחנו מבקשים אותך ש' תסדרי איזה קונטקט אתה, אָמא שלא יצא איזה קורצשלוס חס ושלום. טוב, תרצו פרטים עלינו, תלכו באוניברסיטה. נגיד לכם משהו. יותר טוב לה מה תלכו. למה? אולי יגידו לכם אפילו דבר רע.

"בדרך כלל אנחנו שלושה אחדים, כל אחד רוצה יגיד לך משהו. רותי, לעניין. הנ'ל מצאה הן בעינינו כל אחד מאתנו בסדר. אין בעיות ואין לה מה לחשוש. נסי ליצור קשר אתה. פרטים מדויקים: היתה בלששה האחרונה בין הצועדות מחיל הים. קיצונית ימנית. בול, רותי, הכניסי איזה מלה טובה ופתרי את הבעיות.

"כל שלישיה אחרת המעוניינת להתכתב

פסוקי השבוע

- שרהעבודה מרדכי נמיר, על הימנעותן של מפ"ם ואחדות-העבודה בהצבעה על דוקטרינת אייזנהואר: "כאשר השתתפתי במשאומתן על כניסתן לממשלה, עמדו מפ"ם ואחדות-העבודה על כך שירשם בהסכם כי הן שומרות על זכותן לפרוש מהממשלה אם ישראל תשלב בגוש המערבי. או כשכשי הן אינן רוצות לנצל את זכותן — מה יש? אסור לאדם לחתר על זכויותיו מרצונו?"
- ח"כ צ"ב ישראל רוקח, על נסיעת ששה ראשי עיריות להעידה המוניציפאלית בהגא, אחרי מאבק קשה מצדו: "אין מה להתלהב מחזירות ראשי העיריות בהגא. כל מה שראשי העיריות עושים שם הוא אכילת סנדוויצים, שתית מיץ וטילואים. אני קובע זאת כבעל נסיון — כבר הייתי כמה פעמים בתעודות אלה."
- ח"כ חרות מנחם בגין, על הודעות ישראל וארצות-הברית בעניין הדוקטרינה: "כאילו הוסכם בין ממשלת ישראל וממשלת ארצות-הברית כי הראשונה תגיד, בחלף והאחרונה תפטר ותאמר, בתך הקטנה? נשאלת איפה השאלה למה לא אמרה ממשלת ישראל, בחלף בתך הקטנה?"
- שריהאוצר ד"ר יוסף בורג: "בעבר חשבו שתפקיד הציונות לגבי יהדות הגולה הוא טראנספורטציה. עכשיו מתברר שהתפקיד הוא טראנספורמציה."
- מנהיג נטורי-קרתא עמרם בלוי: "הציונים עוברים את כל העבירות שבתורה, חוץ מאיבוד עצמם לדעת. או מילא, שיעשו כבר גם את זה."
- ראש עיריית תל-אביב חיים לבנון בברכו את המדען-פרופסור אברהם דב ברגמן, לרגל קבלתו אל פרס וייצמן למדע: "כאשר צלצלו אתם המדענים ליצור אדם חדש, עשוהו לפחות טוב יותר מיצירי-כפיו של הקדוש-ברוך-הוא."
- ראש עיריית ראשון-לציון חנה לוין, בהגישה לשר-האוצר לוי אשכול את עטו ההיסטורי של הברון אדמונד (הנדיב הידוע) דה-רוטשילד: "יהי רצון והיה כיסוי לחתימותיך, כשם שהיה כיסוי לחתימותי של הברון."
- המדינאי האמריקאי ערלי פטיוונסון, על מבצע סיני: "נשיא מצריים גמאל עבד אל-נאצר יגוף אולי בקרב, אבל ללא ספק ינצח במלחמה."
- המשורר אברהם שלונסקי, בהרצאה במועדון צומא: "היתה תקופה בארץ, בה התפעלו מהגמל עד כדי כך, שסיפרו כי תייר שבא ארצה התנפל על צחארו של גמל ונשק לו בהתלהבות. את התקופה הזאת בשירה ובציור אני קורא בשם — תקופת הגמלים."